Nadal: 31 de Desembre

Text de l'Evangeli (*Jn* 1,1-18): Al principi era el Verb, i el Verb era amb Déu, i era Déu, el Verb. Aquest era al principi amb Déu. Totes les coses han estat fetes per ell, i sense ell no ha estat feta ni una sola cosa de les que han estat fetes. En ell hi havia vida, i la vida era la llum dels homes (...). [Aquell] era la llum veritable, la que il·lumina tot home, la que ve en aquest món. En el món era, i el món per ell va ser fet, i el món no el conegué. Als seus vingué, i els seus no l'acolliren (...).

El "bou i l'ase"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, davant la petitesa de Jesús-Déu, l'Evangeli proclama solemnement la seva divinitat: la seva dignitat més alta es fonamenta en la referència a Déu, al Pare. Però, ¿qui pot reconèixer-lo com a Déu? Segons Isaïes (1,3), el "bou i l'ase", és a dir, éssers amb el cor tan simple com per —si més no— "conèixer" el seu propietari i recordar el pessebre del seu amo.

Al Nadal el "boy i l'ase" (els cors senzills) són els pastors, els Mags, Maria i Josep. ¿És que podia ser d'una altra manera? A l'establia on s'hi troba el Nen Jesús no hi viu la gent fina: allí viuen, justament el bou i l'ase. Nosaltres, però, ¿ens trobem tall allunyats de l'establia perquè som massa fins? ¿No estem massa a "Jerusalem", al "palau", com per a escoltar la veu dels àngels, córrer al pessebre i adorar-lo?

—A la Nit Santa els rostres del bou l'ase ens miren amb ulls interrogatius: El meu poble no entén; ¿entens tu la veu del teu Senyor?